

Ран Босилек

Новата шапка на Дабка

Имал Дабко шапчица. Майка му я оплела. Целичката червена. Със пискюлченце отгоре.

– Като тая шапчица няма друга на света! Мама ми я оплела!

Тъй си Дабко повтарял и се радвал от сърце.

И ето го един ден кривнал шапка на глава. Мушнал ръце в джобове. Тръгнал да се разходи.

Насреща му Чудомир, съседското момченце. Дяла клечка с ножченце.

– Спри се, Дабко, почакай! Дай ми твоята шапчица, вземи това ножченце! Ножчето е чудесно!

– Не си давам шапката!

– С това ножче, момченце, девет шапки ще взема!

– Може и сто да вземеш, но моята не давам! Мама ми я оплела!

Тръгнал Дабко нататък. Насреща му циганин. Разиграва маймунка.

– Хей, момченце, почакай! Дай ми твоята шапчица, вземи тая маймунка!

– Не си давам шапката!

– Простичко си, момченце! За таз жива маймунка трийсет шапки ще взема.

– Може триста да вземеш, но моята не давам. Мама ми я оплела!

Вървял Дабко, що вървял, настигнал го рибарин. Държи рибка в ръка. Спрял той Дабка и рекъл:

– Приятелчо, почакай! Дай ми твоята шапчица, вземи рибки за нея. Рибката е чудесна! Със позлатени перчици! Бях я хванал за царя!

– Не си давам шапката!

– Тъй ли, глупчо глупави? За таз рибка избрана пет жълтици ще взема! Хем направо от царя.

– Може двеста да вземеш. Носи му я на царя. Шапката си не давам. Мама ми я оплела.

Тръгнал Дабко нататък. Спрял пред царски палати. До портите – пазач.

– Пуснете ме, чичовци! Царя искам да видя!

– Я върви си по пътя! Царят за тебе размита!

– Оттук няма да мръдна. Разберете човешки! Царя искам да видя!

– – Бре момченце мъничко, не си търси бедата! Замини си по пътя!

– Няма да си замина! Царя искам да видя!

– Пуснете го, пазачи! – викнал някой отвътре.

Дабко трепнал. Погледнал. В двора малка царкиня. Давала му знак с ръка. Викала го при нея.

– Ела тука, момченце! Ще отидем при царя.

– Да си живо, царкинче! Нали не е лош царят, като тия пазачи. Само ще го погледна и пак ще си отида. Не съм още цар виждал.

– Сега вече ще видиш. Ама слушай, момченце! На ти това пръстенче с драгоценни камъни, дай ми твойта шапчица с червената висулка! Много ми се харесва.

– Не си давам шапката!

– Огърлица ще ти дам. Отстъпи ми шапката!

– Не, не може, царкинче. Шапката си не давам. Мама ми я оплела. Майка имаш. Разбираш. Няма да се разсърдиш. Заведи ме при царя!

– Добре, добре, момченце. Ела сега със мене! Хванала го за ръка. Завела го при царя.

– Татко, това момченце иска тебе да види. Царят седял на трона със корона на глава.

Короната греела с драгоценни камъни.

– Добре дошло, момченце! – рекъл царят на Дабка. – Казвай сега що искаш!

– Нищо, царю честити. Искам да те погледам.

– Погледай ме, щом искаш. Аз пък много харесвам червената шапчица. Дай я на мен, момченце! Златна ще ти направя.

– Не си давам шапката!

А царят се усмихнал, короната отложил.

– Вземи тая корона, дай ми твойта шапчица!

– Шапката си не давам! Мама ми я оплела!

– Живо да си, момченце! – рекъл царят на Дабка. – Честита е майка ти, че така я обичаш!

И царят го целунал. Напълнил му шапката със жълти жълтици.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Недялков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3338>]